

Határozatok Tára

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (első tanács)

2016. december 21.*

„Fellebbezés — Állami támogatások — Pénznyerő automaták üzemeltetése — Valamely tagállam által kizárólagos engedély nyújtása — Állami támogatás hiányát megállapító határozat — Az EUMSZ 108. cikk (3) bekezdése — 659/1999/EK rendelet — 4., 7. és 13. cikk — A hivatalos vizsgálati eljárás megindításának hiánya — A »komoly nehézségek« fogalma — Az értékelés időpontja — EUMSZ 296. cikk — Az Európai Unió Alapjogi Chartája — 41. cikk — Indokolási kötelezettség — 47. cikk — A hatékony bírói jogvédelemhez való jog — Az EUMSZ 107. cikk (1) bekezdése — A »gazdasági előny« fogalma — A bejelentett intézkedések együttes értékelése”

A C-131/15. P. sz. ügyben,

a **Club Hotel Loutraki AE** (székhelye: Loutraki [Görögország]),

a **Vivere Entertainment AE** (székhelye: Athén [Görögország]),

a **Theros International Gaming Inc.** (székhelye: Patras [Görögország]),

az **Elliniko Casino Kerkyras** (székhelye: Athén),

a **Casino Rodos** (székhelye: Rodosz [Görögország]),

a **Porto Carras AE** (székhelye: Alimos [Görögország]),

a **Kazino Aigaiou AE** (székhelye: Syros [Görögország])

(képviselik őket: I. Ioannidis dikigoros és S. Pappas avocat)

fellebbezőknek

az Európai Unió Bírósága alapokmányának 56. cikke alapján 2015. március 16-án benyújtott fellebbezése tárgyában,

a többi fél az eljárásban:

az **Európai Bizottság** (képviselik: A. Bouchagiar és P.-J. Loewenthal, meghatalmazotti minőségben, kézbesítési cím: Luxembourg)

alperes az elsőfokú eljárásban,

a **Görög Köztársaság**,

* Az eljárás nyelve: angol.

az **Organismos Prognostikon Agonon Podosfairou AE (OPAP)** (székhelye: Athén, képviselik: A. Tomtsis dikigoros és M. Petite avocat)

beavatkozó felek az elsőfokú eljárásban,

A BÍRÓSÁG (első tanács),

tagjai: R. Silva de Lapuerta tanácselnök, E. Regan, A. Arabadjiev (előadó), C. G. Fernlund és S. Rodin bírák,

főtanácsnok: N. Wahl,

hivatalvezető: L. Hewlett főtanácsos,

tekintettel az írásbeli szakaszra és a 2016. június 2-i tárgyalásra,

a főtanácsnok indítványának a 2016. július 28-i tárgyaláson történt meghallgatását követően,

meghozta a következő

Ítéletet

- 1 Fellebbezésükkel a Club Hotel Loutraki AE, a Vivere Entertainment AE, a Theros International Gaming Inc., az Elliniko Casino Kerkyras, a Casino Rodos, a Porto Carras AE és a Kazino Aigaiou AE az Európai Unió Törvényszéke 2015. január 8-i Club Hotel Loutraki és társai kontra Bizottság ítéletének (T-58/13, nem tették közzé, EU:T:2015:1; a továbbiakban: megtámadott ítélet) hatályon kívül helyezését kérik, amely ítéletben a Törvényszék elutasította az SA.33988 (2011/N) állami támogatás – Görögország – Az Organismos Prognostikon Agonon Podosfairou AE (OPAP) (labdarúgó-mérkőzések sportfogadási társasága) 13 szerencsejáték üzemeltetésére vonatkozó kizárólagos joga kiterjesztésének szabályai és 35 000 pénznyerő automata üzemeltetésére vonatkozó, tízéves időszakra szóló kizárólagos engedély nyújtásáról szóló, 2012. október 3-i C(2012) 6777 final bizottsági határozat (a továbbiakban: vitatott határozat) megsemmisítése iránti kérelmüket.

Jogi háttér

- 2 Az [EUMSZ 108. cikk] alkalmazására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról szóló, 1999. március 22-i 659/1999/EK tanácsi rendelet (HL 1999. L 83., 1. o., magyar nyelvű különkiadás 8. fejezet, 1. kötet, 339. o.) vitatott határozat elfogadásakor hatályos változata „A bejelentés előzetes vizsgálata és a Bizottság határozatai” című 4. cikkében előírta:

„(1) A Bizottság megvizsgálja a bejelentést közvetlenül annak kézhezvétele után. A 8. cikk sérelme nélkül a Bizottság a (2), (3) vagy (4) bekezdés szerint határozatot hoz.

(2) Amennyiben az előzetes vizsgálatot követően a Bizottság úgy találja, hogy a bejelentett intézkedés nem valósít meg támogatást, megállapítását határozatban rögzíti.

(3) Amennyiben az előzetes vizsgálatot követően a Bizottság úgy találja, hogy nem merült fel kétség a bejelentett intézkedés belső piaccal való összeegyeztethetőségét illetően, és amennyiben az [az EUMSZ 107. cikk (1) bekezdésének] hatálya alá tartozik, a Bizottság úgy határoz, hogy az intézkedés összeegyeztethető a [belső] piaccal (a továbbiakban: »kifogást nem tartalmazó határozat« [helyesen: kifogást nem emelő határozat]). A határozat megjelöli, hogy a Szerződésben szereplő melyik kivétel került alkalmazásra.

(4) Amennyiben az előzetes vizsgálatot követően a Bizottság úgy találja, hogy kétség merült fel a bejelentett intézkedés közös piaccal való összeegyeztethetőségét illetően, a[z EUMSZ 108. cikk] (2) bekezdése szerinti eljárás kezdeményezéséről dönt (továbbiakban: »hivatalos vizsgálati eljárást kezdeményező határozat« [helyesen: hivatalos vizsgálati eljárást megindító határozat]).”

(5) „A (2), (3) és (4) bekezdésben említett határozatokat két hónapon belül kell meghozni. Ez a határidő a teljes bejelentés kézhezvételének időpontjától kezdődik. A bejelentés akkor tekinthető teljesnek, ha annak kézhezvételétől számított két hónapon belül vagy a kért kiegészítő információk átvételétől számított két hónapon belül a Bizottság nem kér további információt. A határidő a Bizottság és az érintett tagállam hozzájárulásával meghosszabbítható. A Bizottság adott esetben rövidebb határidőt is meghatározhat.

[...]”

3 E rendeletnek „A Bizottság határozata a hivatalos vizsgálati eljárás lezárásáról” című 7. cikke kimondta:

„(1) A 8. cikk sérelme nélkül a hivatalos vizsgálati eljárást az e cikk (2)–(5) bekezdése szerinti határozattal zárják le.

(2) Amennyiben a Bizottság úgy találja, hogy az érintett tagállam által végrehajtott módosítást követően a bejelentett intézkedés nem minősül támogatásnak, megállapítását határozatban rögzíti.

(3) Amennyiben a Bizottság úgy találja, hogy adott esetben az érintett tagállam által végrehajtott módosítást követően a bejelentett intézkedés [belső] piaccal való összeegyeztethetőségére vonatkozó kételyek megszűntek, a Bizottság az intézkedést a [belső] piaccal összeegyeztethetőnek nyilvánítja (a továbbiakban: »megengedő határozat«). A határozat megjelöli, hogy a Szerződésben szereplő melyik kivétel került alkalmazásra.

(4) A Bizottság olyan feltételeket határozhat meg megengedő határozatában, amelyek teljesítése esetén egy támogatás a belső piaccal összeegyeztethetőnek minősül, és olyan kötelezettségeket állapíthat meg, amelyek biztosítják a határozat betartásának ellenőrzését (a továbbiakban: »feltételt megállapító határozat«).

(5) Amennyiben a Bizottság úgy találja, hogy a bejelentett támogatás nem egyeztethető össze a [belső] piaccal, úgy határoz, hogy a támogatást nem lehet bevezetni (a továbbiakban: »elutasító határozat«).

(6) A (2), (3), (4) és (5) bekezdés alapján hozott határozatokat a 4. cikk (4) bekezdésében felmerült kétségek megszűnését követő legrövidebb időn belül meg kell hozni. A Bizottság a lehető legnagyobb mértékben törekszik arra, hogy az eljárás megkezdésétől számított 18 hónapon belül határozatot hozzon. Ez a határidő a Bizottság és az érintett tagállam közös megállapodásával meghosszabbítható.

[...]”

4 Az említett rendeletnek a „Nyilvánosságra hozatal” című 13. cikke az (1) bekezdésében a következőket írja elő:

„A lehetséges jogellenes támogatás vizsgálata a 4. cikk (2), (3) vagy (4) bekezdése szerinti határozattal zárul. A hivatalos vizsgálati eljárást megindító határozatok esetében az eljárást a 7. cikk szerinti határozat zárja. Amennyiben egy tagállam nem tartja be az információnyújtási rendelkezést, a Bizottság a határozatot a rendelkezésre álló információk alapján hozza meg.”

A jogvita előzményei

- 5 Görögországban engedéllyel rendelkező hét kaszinó e tagállamban szerencsejátékokat, többek között pénznyerő automatákat üzemeltet.
- 6 2011. december 1-jén a görög hatóságok az OPAP javára szóló két intézkedést jelentettek be az Európai Bizottsághoz. Az első intézkedés az OPAP számára 560 millió eurót kitevő adó ellenében (a továbbiakban: VLT egyezmény) 35 000 pénznyerő automata (a továbbiakban: automaták) üzemeltetésére vonatkozó, 2022 végén lejáró tízéves időszakra szóló kizárólagos engedélyre vonatkozott. A második intézkedés a görög állam és az OPAP között 2000-ben kötött egyezmény függelékében (a továbbiakban: függelék) az OPAP számára korábban biztosított, tizenhárom bármilyen szerencsejáték üzemeltetésére irányuló kizárólagos jog tíz évvel, 2020-tól 2030-ig tartó meghosszabbításában állt.
- 7 A fellebbezők – a Kazino Aigaiou kivételével – panaszt nyújtottak be a Bizottsághoz 2012. április 4-én, amelyben azt állították, hogy a VLT egyezmény a belső piaccal összeegyeztethetetlen állami támogatást nyújtott az OPAP részére. Álláspontjuk szerint a görög állam, ha több engedélyt adott volna ki, és nemzetközi ajánlati felhívást tett volna, az említett egyezményben előírt 560 millió eurónál magasabb árat kaphatott volna. Egyébiránt az OPAP által elért bevétel sokkal alacsonyabb lett volna, ha a szabad verseny feltételei között járt volna el.
- 8 A vitatott határozatban a Bizottság megállapította, hogy a VLT egyezmény és a függelék nem minősül az EUMSZ 107. cikk (1) bekezdés szerinti előnynek. Jóllehet a Bizottság külön értékelte ezen intézkedéseket, azokat együttesen vizsgálta, mivel azokat együttesen jelentették be, és hasonló tevékenységek tekintetében kizárólagos jogok egyidőben, ugyanazon vállalkozás részére történő odaítélésére vonatkoznak, mégpedig az OPAP bejelentett, rövid időn belül történő privatizációját szem előtt tartva.
- 9 A Bizottság így megállapította, hogy bár az OPAP által fizetendő 560 millió euró jelentősen alacsonyabb volt a VLT egyezmény nettó jelenértékénél, az OPAP által a függelék ellenében fizetett összeg – ideértve a görög állam által kivetett, az érintett játékokból 2020. október 13. és 2030. október 12. között származó bruttó bevétel 5%-ának megfelelő adót – magasabb volt a függelék nettó jelenértékénél.
- 10 Ezen intézmény megállapította továbbá, hogy az OPAP által a függelék keretében megfizetett magasabb ár nem volt azonban elegendő annak biztosításához, hogy az 560 millió eurót kitevő összeg magasabb legyen vagy megegyezzen a VLT egyezmény nettó jelenértékével. Ennélfogva a Bizottság és a görög hatóságok közötti levélváltás keretében megállapította, hogy az utóbbinak az OPAP által az automaták üzemeltetéséből származó bruttó bevételt terhelő további adót kellett volna kivetnie az eredetileg kivetett 560 millió eurót kitevő összeg felül.
- 11 E feltételek mellett a Bizottság azt a következtetést vonta le, hogy a bejelentett egyezmények nem nyújtanak előnyt az OPAP-nak, és hogy következképpen nem minősülnek az EUMSZ 107. cikk (1) bekezdés szerinti állami támogatásnak.

A Törvényszék előtti eljárás és a megtámadott ítélet

- 12 A Törvényszék Hivatalához 2013. január 29-én benyújtott keresetlevelükkel a fellebbezők keresetet indítottak a vitatott határozat megsemmisítése iránt.
- 13 Keresetük alátámasztására négy jogalapra hivatkoztak. Az első jogalapot az EUMSZ 108. cikk (2) bekezdésének megsértésére, valamint a Bizottság hatáskörrel való visszaélésére alapították, amennyiben az nem indított hivatalos vizsgálati eljárást, jóllehet komoly nehézségekkel szembesült a

bejelentett intézkedések értékelése során. Második és harmadik jogalapjukban a fellebbezők az EUMSZ 296. cikk, valamint az Európai Unió Alapjogi Chartája (a továbbiakban: Charta) 41. és 47. cikkének és az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló, Rómában 1950. november 4-én aláírt európai egyezmény 6. cikkének megsértését állították, amennyiben a Bizottság elmulasztott eleget tenni indokolási kötelezettségének, amikor a vitatott határozat nem bizalmas változatában alapvető gazdasági adatokat nem hozott nyilvánosságra. Nem vette figyelembe továbbá a fellebbezők megfelelő ügyintézéshez és hatékony bírói jogvédelemhez való jogát. A negyedik jogalap az EUMSZ 107. cikk (1) bekezdésének megsértésén alapul, amennyiben a Bizottság jogellenesen vizsgálta együttesen a két bejelentett intézkedést.

- 14 A megtámadott ítélettel a Törvényszék teljes egészében elutasította a fellebbezők keresetét, és kötelezte azokat a költségek viselésére.

A felek kérelmei

- 15 A fellebbezők azt kérik, hogy a Bíróság:
- helyezze hatályon kívül a megtámadott ítéletet;
  - semmisítse meg a vitatott határozatot, és
  - a Bizottságot, valamint az OPAP-ot kötelezze saját költségeinek viselésére.
- 16 A Bizottság, valamint az OPAP azt kéri, hogy a Bíróság:
- utasítsa el a fellebbezést, és
  - a fellebbezőket kötelezze a költségek viselésére.

A fellebbezésről

Az EUMSZ 108. cikk (3) bekezdésének, valamint a 659/1999 rendelet 4., 7. és 13. cikkének megsértésére alapított, első jogalapról

A felek érvei

- 17 Az első jogalap két részre osztható. Az első jogalap első részében a fellebbezők azt róják fel a Törvényszéknek, hogy azt állapította meg, hogy a Bizottság nem volt köteles megindítani az EUMSZ 108. cikk (2) bekezdésében előírt hivatalos vizsgálati eljárást az utóbbi által, a görög hatóságoknak az OPAP által az automaták üzemeltetéséből származó bruttó bevételt terhelő, a VLT egyezményben előírt 560 millió eurót kitevő összegben felüli további adó kivetésére irányuló 2012. augusztus 7-i kötelezettségvállalását megelőzően elfogadott megállapítások ellenére. E tekintetben megállapítják először is, hogy korlátozott a Bizottság hivatalos vizsgálati eljárás megindításáról történő határozathozatalra vonatkozó mérlegelési jogköre, és hogy az előzetes vizsgálat nem akadályozhatja ezen eljárást.
- 18 A fellebbezők azt állítják másodsorban, hogy az EUMSZ 108. cikk (2) és (3) bekezdéséből, valamint a 659/1999 rendelet 4., 7. és 13. cikkéből kitűnik, hogy az előzetes vizsgálat a bejelentett intézkedések első ránézésre történő értékelése, amely intézkedések e vizsgálat befejeztével nyilvánvalóan nem tűntek

sem támogatásnak, sem pedig összeegyeztethető támogatásnak. Ami az EUMSZ 108. cikk (2) bekezdésében előírt hivatalos vizsgálati eljárást illeti, az azon intézkedések értékelésére irányul, amelyek első ránézésre nem összeegyeztethetők a belső piaccal.

- 19 A fellebbezők szerint, mivel az előzetes vizsgálat során, és további adóra irányuló tárgyalásokat megelőzően a Bizottság megállapította, hogy a VLT egyezmény előnyt biztosít az OPAP számára, annak a 659/1999 rendelet 4. cikkének (4) bekezdése szerint meg kellett volna indítania az EUMSZ 108. cikk (2) bekezdésében előírt hivatalos vizsgálati eljárást. Ennélfogva a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot, amikor úgy ítélte meg, hogy a jelen ügyben nem terhelte ilyen kötelezettség a Bizottságot.
- 20 Az első jogalapjuk második részében a fellebbezők azt róják fel a Törvényszéknek, hogy nem együttesen vizsgálta először is a Bizottság és a görög hatóságok közötti információcserék gyakoriságát, továbbá azok tartalmát, végül pedig az előzetes vizsgálat időtartamát. Márpedig e tényezők együttes vizsgálata lehetővé tette volna a Bizottság által a bejelentett intézkedések értékelése során tapasztalt komoly nehézségek fennállásának bizonyítását.
- 21 Különösen úgy érvelnek először is, hogy a bejelentett intézkedések értékelése során felmerülő kérdések szakjellege – amint azt a Törvényszék a megtámadott ítélet 50. pontjában megállapítja annak igazolása érdekében, hogy a Bizottság és görög hatóságok közötti információcserék nem tekinthetők különösen gyakorinak vagy élénknek – nem megfelelő kritérium, mivel a körültekintő piacgazdasági magánbefektetőre vonatkozó kritérium jellegére tekintettel minden egyes esetben szakmai jellegű az értékelés.
- 22 Másodszor az előzetes vizsgálat során elvégzett összetett számítások nem voltak világosak, mivel több ismételt számítást tartalmaztak, és az eredetileg bejelentett intézkedéseket módosító további adó elfogadásához vezettek. A Bizottság és a görög hatóságok közötti információcserék tehát nem pusztán tájékoztató vagy magyarázó jellegűek voltak.
- 23 Harmadszor, az előzetes vizsgálat tíz hónapos tartama maga is bizonyítja a komoly nehézségek fennállását.
- 24 A Bizottság és az OPAP vitatja a fellebbezők érvelését. Különösen a Bizottság megállapítja, hogy az első jogalap összességében elfogadhatatlan, mivel a fellebbezők egy első fokon előadott érv megismétlésére szorítkoznak. Az OPAP úgy érvel, hogy az első jogalap második része elfogadhatatlan, mivel a fellebbezők a tényállás újraértékelését kérik a Bíróságtól.

A Bíróság álláspontja

- 25 Az első jogalap összességében történő állítólagos elfogadhatatlanságát illetően elegendő azt megállapítani, hogy a Bizottság állításával ellentétben a fellebbezők nem szorítkoznak az első fokon előadott érv megismétlésére, hanem az uniós jognak a Törvényszék által a megtámadott ítélet 47–62. pontjában történő alkalmazását vitatják.
- 26 A Bíróság állandó ítélkezési gyakorlata szerint ugyanis az elsőfokú eljárásban megvizsgált jogkérdések a fellebbezés keretében újból vita tárgyát képezhetik, ha valamely fél nem alapíthatná fellebbezését a Törvényszék előtt már felhasznált jogalapokra és érvekre, a fellebbezési eljárás részben értelmét vesztené (2014. szeptember 4-i Spanyolország kontra Bizottság ítélet, C-192/13 P, EU:C:2014:2156, 45. pont).

- 27 Az első jogalap második részének elfogadhatóságát illetően meg kell állapítani, hogy a jelen ítélet 21–23. pontjában összefoglalt érveléssel a fellebbezők a tényállás újraértékelését kérik a Bíróságtól, amint azt az OPAP helyesen megállapítja. Mivel az ilyen vizsgálat nem tartozik a Bíróság hatáskörébe, e kérelmeket mint elfogadhatatlanokat el kell utasítani.
- 28 Egyébiránt, bár az e jogalap második részének alátámasztására a jelen ítélet 20. pontjában felhozott érvelés – amely szerint a Törvényszék nem együttesen vizsgálta a fellebbezők által vitatott különböző tényezőket – elfogadható, mindazonáltal tévesen értelmezi a megtámadott ítéletet. A Törvényszék ugyanis, amint az a megtámadott ítélet 60–62. pontjából kitűnik, elvégezte e különböző tényezők együttes vizsgálatát.
- 29 Ebből következik, hogy az említett jogalap második részét részben mint megalapozatlant, részben mint elfogadhatatlant el kell utasítani.
- 30 Ami az első jogalap első részében előadott érv megalapozottságát illeti, emlékeztetni kell arra, hogy az állandó ítélkezési gyakorlat értelmében az EUMSZ 108. cikk (2) bekezdése szerinti eljárás nélkülözhetetlen, ha a Bizottságnak komoly nehézséget okoz annak megállapítása, hogy valamely támogatás a belső piaccal összeegyeztethető-e. A Bizottság tehát valamely állami támogatás javára hozandó határozat elfogadásakor csak abban az esetben szorítkozhat az EUMSZ 108. cikk (3) bekezdése szerinti előzetes vizsgálati szakaszra, ha az első vizsgálat során megbizonyosodott arról, hogy ez az állami támogatás összeegyeztethető a belső piaccal. Amennyiben azonban az említett első vizsgálat során a Bizottság ezzel ellentétes következtetésre jut, vagy nem tudja minden kétséget kizáróan megállapítani a támogatás közös piaccal való összeegyeztethetőségét, úgy köteles minden szükséges véleményt beszerezni, valamint e célból az EUMSZ 108. cikk (2) bekezdése szerinti eljárást megindítani (2011. október 27-i Ausztria kontra Scheucher-Fleisch és társai ítélet, C-47/10 P, EU:C:2011:698, 70. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 31 Mivel a komoly nehézségek kritériuma objektív jellegű, ezek fennállását nemcsak az előzetes vizsgálatot követően elfogadott bizottsági határozat elfogadásának körülményei, hanem azon értékelések között is keresni kell, amelyekre a Bizottság támaszkodott (2011. október 27-i Ausztria kontra Scheucher-Fleisch és társai ítélet, C-47/10 P, EU:C:2011:698, 71. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 32 Ebből következik, hogy a 659/1999 rendelet 4. cikkének (3) bekezdésén alapuló, kifogást nem emelő határozat jogszerűsége attól függ, hogy a Bizottság rendelkezésére álló információknak és bizonyítékoknak a bejelentett intézkedés előzetes vizsgálati szakaszban történő értékelésének objektív módon kétségeket kellett volna-e ébresztenie ezen intézkedés belső piaccal való összeegyeztethetőségével kapcsolatosan, mivel az ilyen kétségek felmerülése esetén meg kell indítani a hivatalos vizsgálati eljárást, amelyben az említett rendelet 1. cikkének h) pontja szerinti érintett felek is részt vehetnek (2011. október 27-i Ausztria kontra Scheucher-Fleisch és társai ítélet, C-47/10 P, EU:C:2011:698, 72. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 33 Ugyanezeket az elveket kell alkalmazni abban az esetben is, ha a Bizottságnak kétségei vannak a vizsgált intézkedésnek az EUMSZ 107. cikk (1) bekezdése értelmében vett támogatásként történő minősítése kapcsán (2005. május 10-i Olaszország kontra Bizottság ítélet, C-400/99, EU:C:2005:275, 47. pont).
- 34 Figyelemmel az EUMSZ 108. cikk (2) bekezdésében meghatározott eljárás megindításának jogi következményeire, ami az új támogatásokként kezelt intézkedéseket illeti, amikor az érintett tagállam arra hivatkozik, hogy ezek az intézkedések nem minősülnek az EUMSZ 107. cikk (1) bekezdése értelmében vett támogatásoknak, akkor a Bizottságnak az említett állam által bejelentett információk alapján megfelelő vizsgálatot kell lefolytatnia a kérdésben, még akkor is, ha ez a vizsgálat nem végleges értékelésre vezet. Az EUM 4. cikk (3) bekezdéséből következő, a tagállamok és az intézmények közötti jóhiszemű együttműködés elvének keretében és az eljárás elhúzódásának elkerülése érdekében a kérdéses intézkedéseket nem támogatásnak tekintő tagállam feladata az, hogy a lehető legkorábban,

már az intézkedések meghozatalának időpontjától kezdve a Bizottságnak ezen álláspontját alátámasztó adatokat szolgáltatasson. Ha ezek az adatok lehetővé teszik a kétségek eloszlatását abban az értelemben, hogy a vizsgált intézkedésekből hiányoznak a támogatási elemek, akkor a Bizottság nem indíthatja meg az EUMSZ 108. cikk (2) bekezdésében meghatározott eljárást (2005. május 10-i Olaszország kontra Bizottság ítélet, C-400/99, EU:C:2005:275, 48. pont).

- 35 E tekintetben a Szerződés 108. cikke (3) bekezdése céljának megfelelően és a Bizottságot terhelő gondos ügyintézés kötelezettségére tekintettel a Bizottság párbeszédet folytathat ugyanis a bejelentő állammal vagy harmadik személyekkel az előzetes eljárás során felmerülő esetleges nehézségek leküzdése érdekében. Márpedig ez a lehetőség feltételezi, hogy a Bizottság álláspontját a párbeszéd eredményéhez igazítsa, anélkül hogy ezt a hozzáigazítást előzetesen komoly nehézségek fennállásának bizonyítékként kellene értékelni (2013. június 13-i Ryanair kontra Bizottság ítélet, C-287/12 P, nem tették közzé, EU:C:2013:395, 71. pont).
- 36 A Bizottság ennél fogva jogszerűen fogadhat el a 659/1999 rendelet 4. cikkének (2) bekezdése alapján olyan határozatot, amelyben az állami támogatás hiányának megállapítása mellett figyelembe veszi a tagállam által tett kötelezettségvállalásokat (lásd ebben az értelemben: 2013. június 13-i Ryanair kontra Bizottság ítélet, C-287/12 P, nem tették közzé, EU:C:2013:395, 72. pont).
- 37 Az előzőekből következik, hogy a fellebbezők állításával ellentétben az a tény, hogy a Bizottság az előzetes vizsgálat során, és a további adót érintő tárgyalásokat megelőzően megállapította, hogy a VLT egyezmény előnyt biztosít az OPAP számára, nem volt olyan jellegű, hogy kötelezte volna a Bizottságot a 659/1999 rendelet 4. cikkének (4) bekezdése szerint az EUMSZ 108. cikk (2) bekezdésében előírt hivatalos vizsgálati eljárás megindítására, mivel a tapasztalt nehézségeket még ki lehetett volna küszöbölni a bejelentő állammal folytatott párbeszéd során, és különösen, mint a jelen esetben, a görög állam által vállalt kötelezettségek révén.
- 38 E feltételek mellett meg kell állapítani, hogy a Törvényszék, amikor úgy ítélte meg, hogy a Bizottság a 659/1999 rendelet 4. cikkének (2) bekezdése alapján jogszerűen fogadhatta el a vitatott határozatot, miután figyelembe vette a görög hatóságok kötelezettségvállalását, és miután részletes vizsgálatot követően megállapította, hogy a Bizottság nem szembesült komoly nehézségekkel a bejelentett intézkedések értékelése során, a fellebbezők állításával ellentétben nem alkalmazta tévesen a jogot.
- 39 A fenti megfontolásokra tekintettel az első jogalapot mint részben elfogadhatatlant, részben pedig megalapozatlant el kell utasítani.

Az EUMSZ 296. cikk Bizottság által történő megsértésére és a Charta 41. és 47. cikkének megsértésére alapított, második jogalapról

A felek érvei

- 40 Második jogalapjukban a fellebbezők úgy érvelnek, hogy a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot, amikor úgy ítélte meg, hogy bizonyos adatok vitatott határozatban történő hiánya nem teszi lehetővé annak megállapítását, hogy a Bizottság az EUMSZ 296. cikk szerint nem indokolta határozatát vagy nem vette a figyelembe hatékony bírói jogvédelemhez való jogot. Állítják, hogy a Bizottság a vitatott határozatban szinte minden vitatott gazdasági adatot kitakart, többek között a további adóra vonatkozó elvégzett számítás alapjául szolgáló adatokat. Következésképpen ez megakadályozta a fellebbezőket abban, hogy érvényesítsék a Bizottság által elkövetett nyilvánvaló értékelési hibát, és a Törvényszék nem tudta ellenőrizni a gazdasági adatok érvényességét, valamint a Bizottság által elvégzett számítások pontosságát.

- 41 Különösen nem tudták ellenőrizni, hogy az OPAP által a bejelentett intézkedések ellenében befizetett összeg megfelelt-e azon legmagasabb árnak, amelyet a rendes versenyfeltételek mellett eljáró magánbefektető hajlandó lett volna megfizetni.
- 42 A fellebbezők állítják egyébiránt, hogy nem képezhetik bírósági felülvizsgálat tárgyát a Bizottság azon tényre irányuló nyilatkozatai, hogy az OPAP a függelék keretében magasabb árat fizetett meg, amely díjazásának mértéke kizárt minden, a VLT egyezmény tekintetében megfizetett alacsonyabb árból eredő előnyt,.
- 43 A Bizottság és az OPAP vitatja a fellebbezők érveit, és megállapítják különösen, hogy elfogadhatatlan a második jogalap, mivel a fellebbezők e tekintetben az első fokon előadott érv megismétlésére szorítkoznak.

A Bíróság álláspontja

- 44 A második jogalap elfogadhatatlanságát illetően elegendő megállapítani, hogy a fellebbezők nem szorítkoznak az első fokon előadott érv megismétlésére, hanem vitatják az uniós jognak a Törvényszék által a megtámadott ítélet 73–76. pontjában tett értelmezését vagy alkalmazását.
- 45 E jogalap érdemi vizsgálatát illetően először is emlékeztetni kell arra, hogy amennyiben a felperes a kifogást nem emelő határozat megsemmisítését kéri, lényegében azt vitatja, hogy a Bizottság a szóban forgó támogatásra vonatkozó határozatot anélkül fogadta el, hogy ezen intézmény hivatalos vizsgálati eljárást indított volna, amivel megsértette eljárási jogait. Annak érdekében, hogy keresete sikeres legyen, a felperes bármely azt bizonyító jogalpra hivatkozhat, hogy a Bizottság rendelkezésére álló információknak és bizonyítékoknak a bejelentett intézkedés előzetes vizsgálati szakaszban történő értékelésének kétségeket kellett volna ébresztenie ezen intézkedés belső piaccal való összeegyeztethetőségével kapcsolatosan. Az ilyen érvelés azonban nem változtathatja meg sem a kereset tárgyát, sem az elfogadhatóságának a feltételeit. Éppen ellenkezőleg, az összeegyeztethetőséggel kapcsolatos kétségek fennállása pont az a tényező, amelyet a felperesnek alá kell támasztania annak bizonyítására, hogy a Bizottság köteles lett volna az EUMSZ 108. cikk (2) bekezdésében, valamint a 659/1999 rendelet 6. cikkének (1) bekezdésében előírt hivatalos vizsgálati eljárást megindítani (2011. október 27-i Ausztria kontra Scheucher-Fleisch és társai ítélet, C-47/10. P, EU:C:2011:698, 50. pont).
- 46 Továbbá az EUMSZ 296. cikkben, valamint a Charta 41. cikke (2) bekezdésének c) pontjában megkövetelt indokolásnak meg kell felelnie az adott jogi aktus jellegének, valamint világosan és egyértelműen kell megjelenítenie az azt meghozó intézmény érvelését, oly módon, amely lehetővé teszi az érintettek számára a meghozott intézkedés igazolásának megismerését és az illetékes bíróságnak a felülvizsgálat gyakorlását (2011. szeptember 29-i Elf Aquitaine kontra Bizottság ítélet, C-521/09 P, EU:C:2011:620, 147. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 47 Az indokolás követelményét az ügy körülményeire tekintettel kell értékelni. Nem követelmény az indokolással szemben, hogy a releváns tény- és jogkérdések minden részletére kitérjen, amennyiben nem csupán ezen aktus szövege, hanem egyben kontextusa, valamint a tárgyra vonatkozó jogszabályok összessége alapján döntendő el az a kérdés, hogy az indokolás megfelel-e az EUMSZ 296. cikk követelményeinek (2011. szeptember 29-i Elf Aquitaine kontra Bizottság ítélet, C-521/09 P, EU:C:2011:620, 150. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 48 Emellett az indokolás hiányát azonban nem igazolhatja a szakmai titoktartásra vonatkozó, az EUMSZ 339. cikkben előírt kötelezettség. Az ítélkezési gyakorlat szerint az üzleti titoktartási kötelezettséget nem lehet annyira kiterjesztően értelmezni, hogy az megfosssa az indokolási kötelezettséget a lényegi tartalmától (lásd ebben az értelemben: 1985. március 13-i Hollandia és Leeuwarder Papierwarenfabriek kontra Bizottság ítélet, 296/82 és 318/82, EU:C:1985:113, 27. pont).

- 49 Végül, emlékeztetni kell arra, hogy a Charta 47. cikkének első bekezdése megköveteli, hogy mindenkinek, akinek az Unió joga által biztosított jogait és szabadságait megsértették, a hivatkozott cikkben megállapított feltételek mellett joga van a bíróság előtti hatékony jogorvoslathoz. Ugyanis a Charta 47. cikke a hatékony bírói jogvédelem elvének megerősítését képezi, és az uniós rendelkezések tiszteletben tartásának biztosítására irányuló bírói felülvizsgálat fennállása e tekintetben a jogállamiság létének velejárója (2014. december 18-i Abdida-ítélet, C-562/13, EU:C:2014:2453, 45. pont; 2015. október 6-i Schrems-ítélet, C-362/14, EU:C:2015:650, 95. pont).
- 50 A jelen esetben a Törvényszék a megtámadott ítélet 73. pontjában megállapította, hogy „a [vitatott] határozat nem bizalmas változata számos gazdasági adatot kitakar[t], és az ezen adatokhoz való hozzáférés hiánya nem te[tt]e lehetővé a Bizottság által elvégzett számítások pontosságának ellenőrzését”.
- 51 Mindazonáltal ezen ítélet 74. és 75. pontjában a Törvényszék megállapította, hogy „a Bizottság érvelése világosan szerepel[t] a [vitatott] határozat nem bizalmas változatában, amelyhez hozzáfér[t]ek a fellebbezők”, mivel e változathoz „világosan kitért a Bizottság által a jelen ügyben követett módszer”.
- 52 E tekintetben a Törvényszék az említett ítélet 74. pontjában megállapította, hogy e változatban a Bizottság:
- megállapította az előny fennállásának vizsgálata érdekében alkalmazni kívánt feltételeket;
  - elmagyarázta a VLT egyezmény és a függelék nettó jelenértéke kiszámításának módszerét;
  - pontosította, hogy ezen érték az alkalmazott leszámítolási kamatlábtól függ;
  - megállapította azon okokat, amelyek miatt úgy vélte, hogy a két intézkedés együttes elemzésére kerülhet sor;
  - megállapította, hogy a függelékben előírt díjazás magasabb az általa biztosított kizárólagos jogok nettó jelenértékénél;
  - megállapította, hogy a VLT egyezményben előírt díjazás alacsonyabb a kizárólagos jogok nettó jelenértékénél, és még a függelék keretében az OPAP által fizetett magasabb ár hozzáadása esetén is elégtelen e díjazás;
  - megmagyarázta, hogy a VLT egyezményben előírt díjazásnak a görög hatóságok által 2012. augusztus 7-én benyújtott kötelezettségvállalásban előírt növekedése biztosítja, hogy a díjazás mértéke elégséges minden előny kizárásához;
  - pontosította e díjazás kiszámításának módszerét.
- 53 A megtámadott ítélet 76. pontjában a Törvényszék megállapította, hogy „a fellebbezők nem pontosít[ották] a kitakart adatok jelen kereset vonatkozásában fennálló jelentőségét. Nem magyaráz[ták] meg ezen adatok jelentőségét sem a Bizottság által követett érvelés megértése, sem pedig sem pedig a hivatalos vizsgálati eljárás megindítására irányuló kötelezettségre vonatkozó (első jogalap) és a VLT egyezmény és a függelék (negyedik jogalap) együttes elemzésére vonatkozóan jogalapjuk kifejtése érdekében. A fellebbezők nem pontosít[ották] továbbá, milyen egyéb jogalapot kívántak volna előadni a jelen kereset alátámasztására, ha hozzáfértek volna a kitakart adatokhoz.”
- 54 A Törvényszék az említett ítélet 77. pontjában akként ítélte tehát meg e feltételek mellett, hogy „a gazdasági adatoknak a [vitatott] határozat nem bizalmas változatában történő kitakarása nem akadályoz[t] meg a fellebbezőket abban, hogy megértsék a Bizottság által követett érvelést, és nem

fosztották meg őket attól a lehetőségtől sem, hogy a Törvényszék előtt vitassák e határozatot, sem pedig abban, hogy a Törvényszék a jelen kereset keretében gyakorolja a bírósági felülvizsgálati jogkörét.”

- 55 Ennélfogva a Törvényszék megállapításaiból és értékeléseiből kitűnik, hogy a vitatott határozat nem bizalmas változatából világosan és egyértelműen kitűnik a Bizottság érvelése, valamint az általa alkalmazott módszer, így az lehetővé teszi az érdekeltek, többek között a fellebbezők számára, hogy megismerjék ezen indokolásokat, a Törvényszék számára pedig, hogy tekintetükben gyakorolja felülvizsgálati jogkörét.
- 56 Azon kérdést illetően, hogy a jelen ügy körülményei megkövetelik-e, hogy az indokolás ismertesse az említett változatban kitért adatokat, a jelen ítélet 33. és 45. pontjában emlékeztettünk arra, hogy ha a fellebbezők bármely azt bizonyító jögalapra hivatkozhatnak, hogy a Bizottság rendelkezésére álló információk és bizonyítékok – a bejelentett intézkedés előzetes vizsgálati szakaszban történő – értékelésének kétségeket kellett volna ébresztenie a jelen esetben a vitatott intézkedéseknek az EUMSZ 107. cikk (1) bekezdés szerinti támogatásként történő minősítésével kapcsolatban. Ennélfogva a fellebbezők Törvényszék előtt előadott érvelésének nem a vitatott határozat megalapozottságának vitatására kellett volna irányulnia, hanem éppen az ilyen kétségek bizonyítására, és tehát azon komoly nehézségek fennállására, amelyekkel a Bizottság a VLT egyezmény és a függelék állami támogatásként történő minősítése során szembesült.
- 57 Márpedig, amint azt a Törvényszék is kiemelte a megtámadott ítélet 76. pontjában, a fellebbezők első fokon és a Bíróság előtt sem pontosították, hogy a kitért adatok milyen mértékben bírtak jelentőséggel annak bizonyításkor, hogy a Bizottság komoly nehézségekkel szembesült a vitatott intézkedéseknek az EUMSZ 107. cikk (1) bekezdés szerinti támogatásként történő minősítése során. Érvelésükben a fellebbezők ugyanis a vitatott határozat megalapozottságának vitatására szorítkoznak.
- 58 E feltételek mellett nem bizonyított, hogy a Bizottság figyelmen kívül hagyta az őt terhelő indokolási kötelezettséget a gazdasági adatoknak a vitatott határozat nem bizalmas változatában történő kitérésakor, sem pedig, hogy e kitérés megsértette a fellebbezők hatékony jogorvoslathoz való jogát.
- 59 Ilyen körülmények között a második jögalapot mint megalapozatlant el kell utasítani.

Az EUMSZ 107. cikk (1) bekezdésének megsértésére alapított, harmadik jögalapról

A felek érvei

- 60 Harmadik jögalapjukban a fellebbezők úgy érvelnek először is, hogy az EUMSZ 107. cikk (1) bekezdés alkalmazása megköveteli, hogy a Bizottság, különböző intézkedések együttes vizsgálata esetében határozza meg, hogy az említett intézkedések ugyanazon piacot érintik-e. E tekintetben hivatkoznak azon veszélyre, hogy az együttes vizsgálat az egyes piacok legalább egyikén elfedi a versenytorzulás fennállását.
- 61 Másodsor megállapítják: a kifizetések olyan ellentételezése, mint amilyen az együttes vizsgálat keretében történt, a versenyből történő kizárás ugyanazon hatásaihoz vezethet, mint a felfaló árazás.
- 62 A fellebbezők harmadszor azt róják fel a Törvényszéknek, hogy a megtámadott ítélet 87. pontjában a mind a függelék, mind pedig a VLT egyezmény által lefedett tevékenységek homályos „hasonlóságára alapított” a bejelentett intézkedések együttes értékelése törvényességének megállapítása keretében. Először is e tevékenységek egyetlen közös pontja az általuk tartalmazott véletlen. Ezt követően az e

tevékenységek közötti különbséget Bot főtanácsnok a 2009. szeptember 8-i Liga Portuguesa de Futebol Profissional és Bwin International ítélet (C-42/07, EU:C:2009:519) alapjául szolgáló ügyre vonatkozó indítványa emelte ki. Végül a „hasonlóság” szempontja nem egyenlő a „helyettesíthetőséggel”.

- 63 Negyedszer a Törvényszék által a megtámadott ítélet 91. és 92. pontjában tett megállapításokat vitatva, amelyek szerint a bejelentett intézkedések együttes vizsgálata törvényes azon egyetlen indok miatt, hogy azok ugyanazon gazdasági környezetbe illeszkednek, a fellebbezők hangsúlyozzák, hogy e szempontot objektíven kell meghatározni, nem pedig oly módon, amely lehetővé teszi a bejelentő tagállam számára annak saját elgondolása szerinti módosítását.
- 64 Ötödször megállapítják, hogy bár a díjazást ugyanakkor fizették meg a két intézkedés vonatkozásában, az együttes értékelés nem vonatkozhat eltérő időszakokra vonatkozó intézkedésekre.
- 65 Hatodszor és utolsósorban a fellebbezők megállapítják, hogy a kereszttámogatások gyakorlata nem hoz létre kapcsolatot az automaták és a pénznyerő automaták, valamint a függelékben szereplő tizenhárom játék piaca között, mivel az eszközátruházásra csak logisztikai szempontból kerül sor, és nem jár azzal, hogy a kérelemátruházás kapcsolódik hozzá.
- 66 Az OPAP és a Bizottság vitatja a fellebbezők érvelését. Különösen a Bizottság megállapítja, hogy a harmadik jogalap összességében elfogadhatatlan, mivel a fellebbezők nem rendelkeznek a vitatott határozat megalapozottságának a Törvényszék előtt történő vitatásához szükséges minőséggel.

A Bíróság álláspontja

- 67 Előzetesen meg kell állapítani, hogy a Bíróság feladata megvizsgálni, hogy a megfelelő igazságszolgáltatás a jelen ügy körülményei között indokolja-e a jelen ügyben benyújtott csatlakozó fellebbezésének érdemben való elutasítását, anélkül hogy a Bíróság határozná a Bizottság által felhozott elfogadhatatlansági kifogásról (lásd ebben az értelemben: 2015. június 24-i Fresh Del Monte Produce kontra Bizottság és Bizottság kontra Fresh Del Monte Produce ítélet, C-293/13 P és C-294/13 P, EU:C:2015:416, 193. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 68 Meg kell állapítani, hogy ez az eset áll fenn. Ugyanis a Törvényszék a pergazdaságosság érdekében maga is alkalmazta a megtámadott ítélet 85. és 86. pontjában a 2002. február 26-i Tanács kontra Boehringer ítéletből (C-23/00 P, EU:C:2002:118, 52. pont) eredő elveket, a pergazdaságosság igazolja továbbá, hogy a Bíróság a harmadik jogalapot a hivatkozott elfogadhatatlansági kifogásról történő előzetes határozathozatal nélkül vizsgálja érdemben.
- 69 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy a Bizottság a vitatott határozatban annak vizsgálatára szorítkozott, hogy a VLT egyezmény és a függelék az OPAP számára az EUMSZ 107. cikk (1) bekezdés szerinti gazdasági előnyt nyújtott-e. Mivel azt állapította meg a Bizottság, hogy nem állt fenn ez az eset, nem vizsgálta az e rendelkezésben érintett egyéb feltételeket.
- 70 A Bíróság állandó ítélkezési gyakorlata szerint gazdasági előny nyújtása feltételének minősül az a beavatkozás, ami közvetlenül vagy közvetve alkalmas vállalkozások előnyben részesítésére, illetve ami olyan gazdasági előnynek tekinthető, amelyet a kedvezményezett vállalkozás az általános piaci feltételek között nem érhetett volna el (2013. május 8-i Libert és társai ítélet, C-197/11 és C-203/11, EU:C:2013:288, 83. pont).
- 71 Ugyanezen logikát követve azok a feltételek, amelyeknek valamely intézkedésnek meg kell felelnie ahhoz, hogy az EUMSZ 107. cikk szerinti „támogatás” fogalma alá tartozzon, nem teljesülnek, ha a kedvezményezett vállalkozás az állami források felhasználásával rendelkezésére bocsátott előnnyel azonos előnyhöz a rendes piaci feltételeknek megfelelő körülmények között is hozzájuthatott volna (2013. január 24-i Frucona Košice kontra Bizottság ítélet, C-73/11 P, EU:C:2013:32, 70. pont).

- 72 Így az említett állandó ítélkezési gyakorlat szerinti „általános piaci feltételeket” akként kell értelmezni, hogy azok a valamely tagállam gazdaságát irányító feltételeket érintik, amennyiben a tagállam nem avatkozik be egyes vállalkozások javára (lásd ebben az értelemben: 2015. február 5-i Görögország kontra Bizottság végzés, C-296/14 P, nem tették közzé, EU:C:2015:72, 34. pont).
- 73 Ennélfogva ezen ítélkezési gyakorlatból nem vonható le a Bizottságot terhelő azon általános kötelezettség, hogy az egy vagy több vállalkozás számára szóló gazdasági előny esetleges nyújtásának vizsgálatát megelőzően határozza meg az állami beavatkozással érintett, az EUMSZ 107. cikkre tekintettel vizsgálat tárgyát képező piacot vagy piacokat.
- 74 Ugyanis mivel az EUMSZ 107. cikk (1) bekezdés annak megelőzésére szolgál, hogy a kedvezményezett állami vállalkozás az állami források révén a versenytársainál kedvezőbb pénzügyi helyzetbe kerüljön (2012. június 5-i Bizottság kontra EDF ítélet, C-124/10 P, EU:C:2012:318, 90. pont), a Bizottság közvetlenül értékelheti, amennyiben az lehetségesnek bizonyul, hogy a szóban forgó állami intézkedés a kedvezményezettet a meghatározott versenytársainál vagy a szokásos versenytársainál kedvezőbb pénzügyi helyzetbe hozza-e.
- 75 Egyébiránt amennyiben az állami beavatkozás e rendelkezés szerinti állami támogatásnak minősítéséhez a Bizottság azt vizsgálja, hogy e beavatkozás előnyben részesíti-e a kedvezményezettjét, és így azt a versenytársainál előnyösebb pénzügyi helyzetbe hozza, semmi nem akadályozza abban, hogy főszabály szerint a Bizottságnak lehetősége legyen, amennyiben több állami beavatkozás érinti ugyanazon vállalkozás pénzügyi helyzetét, hogy azokat együttesen vizsgálja, amennyiben az megfelelőnek tűnik.
- 76 A jelen esetben a Törvényszék megállapította a megtámadott ítélet 92. és 93. pontjában, hogy a VLT egyezmény és a függelék egy időben került elfogadásra az OPAP egyetlen és ugyanazon ügylet keretében történő későbbi privatizációjára tekintettel, hogy azokat együttesen jelentették be a Bizottsághoz, és hogy az OPAP által a kizárólagos jogok két csoportjának megszerzéséért fizetendő adók ugyanazon időpontban voltak előre történő fizetés útján esdékesek.
- 77 E feltételek mellett a Törvényszék jogosan állapította meg, hogy a fellebbezők nem bizonyították téves jogalkalmazás fennállását, amikor a Bizottság együttesen vizsgálta a VLT egyezményt és a függelékét. A fellebbezők érveiből különösen nem tűnnek ki azon okok, amelyek miatt az OPAP pénzügyi helyzete eltérő lenne, ha az utóbbi ugyanazon időpontban és két ugyanazon díj vonatkozásában olyan azonos végösszeget fizetett volna, amely eltérő arányokból tevődött össze a VLT egyezmény és a függelék tekintetében.
- 78 A fentiekre tekintettel a harmadik jogalapot mint megalapozatlant el kell utasítani.
- 79 A fenti megfontolások összességére tekintettel a fellebbezést el kell utasítani.

A költségekről

- 80 A Bíróság eljárási szabályzata 184. cikkének (2) bekezdése alapján, ha a fellebbezés megalapozatlan, a Bíróság határoz a költségekről.
- 81 Ugyanezen szabályzat 138. cikkének (1) bekezdése, amelyet e szabályzat 184. cikkének (1) bekezdése értelmében a fellebbezési eljárásban is alkalmazni kell, akként rendelkezik, hogy a Bíróság a pervesztes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte.
- 82 Mivel a fellebbezők pervesztesek lettek, őket az OPAP és a Bizottság kérelmének megfelelően a költségek viselésére kell kötelezni.

A fenti indokok alapján a Bíróság (első tanács) a következőképpen határozott:

- 1) **A Bíróság a fellebbezést elutasítja.**
- 2) **A Bíróság a Club Hotel Loutraki AE-t, a Vivere Entertainment AE-t, a Theros International Gaming Inc.-et, az Elliniko Casino Kerkyrast, a Casino Rodost, a Porto Carras AE-t és a Kazino Aigaiou AE-t kötelezi a költségek viselésére.**

Aláírások